

10 januari 2007

Bernhard Harfsterkamp/Beekprikkel

Duurzame wind

De herenboer brengt dagelijks uren door op het wereldwijde web. Hij doet dat niet voor zijn plezier. De Zweedse internetkranten leest hij om het wereldnieuws vanuit een ander perspectief gepresenteerd te krijgen. De webcams in Scandinavië bekijkt hij om voorbereid te zijn op ons toekomstig weer. Maar bovenal is hij op zoek naar nieuwe apparaten en technische snufjes. Ik ben een simpele ziel die vastgeroest is in zijn gewoontes, de herenboer gaat met zijn tijd mee. Vorige week belde hij op. Hij had een apparaat ontdekt. Het werkt op zonne-energie en dat is niet onbelangrijk. De herenboer kijkt altijd kritisch naar de kostenkant. Door de zon wekt het apparaat een luchtstroom op. Deze duurzame wind zorgt dat de luchtvochtigheid in een zomerhuisje niet te groot wordt. “Ik heb uiteraard zo’n apparaat gekocht”, zei hij, “voor mijn huisje. Ik ga het overmorgen installeren en jij mag mij daarbij helpen.”

Het apparaat was gemaakt in Denemarken en had via Stockholm Meddo bereikt. Nu brachten we het naar Zuid Zweden, 500 kilometer ten zuiden van Stockholm. Soms waait duurzame wind via omwegen. De herenboer zou me op komen halen en een uur nadat we hadden afgesproken ging ik voor het raam staan kijken of hij er met zijn Volvo aankwam. Wat een half uur later voor kwam rijden was een busje, waar zowaar de herenboer uit stapte. “Zonnewind” las ik op de zijkant. Ik keek er met verbazing en ongeloof naar. “Ja”, vertelde de herenboer, “Ik heb meteen maar 100 apparaten laten komen. Voor de handel en dan moet je een goede, representatieve bedrijfswagen hebben.” Omdat de duurzame wind vooral bedoeld is voor huisjes, die niet het hele jaar bezet zijn (een ongewoon kenmerk voor veel zomerhuisjes), kon het huisje van de herenboer in Småland niet achterblijven. De reis in het busje was aangenaam. De eerste dag zwierven we gewoontetrouw in Växjö rond in warenhuizen en boekwinkels. Op de tweede dag trokken we de Zweedse binnenlanden in, want zelfs een herenboer doet niet altijd alles meteen. Maar op de derde dag moest het gebeuren. De herenboer pakte het apparaat uit, haalde veel gereedschap uit de werkschuur en liep rondom het huisje. Uiteindelijk liep hij 100 keer rond zijn huisje, want hij twijfelde. “Zal ik het aan de voorkant monteren of boven op het dak. Op het dak, denk ik, want daar valt de zon beter op.” Maar de herenboer wist geen keus te maken. “Daar moet ik langer over nadenken.” Aan het eind van de dag pakte hij alles weer in en werd het zonnewind-geval in de schuur opgeslagen. “Ach”, zei de herenboer op de terugweg, “Het is altijd goed een reden te hebben om weer snel naar Zweden terug te keren. Maar het apparaat werkt echt! Je kunt het aan iedereen aanbevelen!”